

Súd: Okresný súd Košice okolie
Spisová značka: 14C/11/2013
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7513201413
Dátum vydania rozhodnutia: 19. 07. 2018
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ľubica Adamčíková
ECLI: ECLI:SK:OSKE3:2018:7513201413.24

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice-okolie sudkyňou JUDr. Ľubicou Adamčíkovou v spore žalobkyne: D.. U. Č., nar. XX.X.XXXX, bytom V. F. D., K. XXX/XX, zast. KAIFER, advokátskou kanceláriou s.r.o. so sídlom v Košiciach, Fibichova 11, adresa pre doručovanie Timonova 15, Košice proti žalovanému: D.. J. T., nar. XX.X.XXXX, bytom V. F. D., K. XXX/XX, prechodne V. A., B. X/A, zast. JUDr. Jolanou Fuchsovou, advokátkou so sídlom v Košiciach, Štúrova 20, o vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov takto

rozhodol:

I. Vyporiadava bezpodielové spoluvlastníctvo strán sporu tak, že z vecí, ktoré mali žalobkyňa a žalovaný v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov prikazuje do výlučného vlastníctva žalobkyne nehnuteľnosti evidované na Okresnom úrade Košice-okolie, zapísané na LV č.XXX, kat.úz. F. D., H. F. D., okr. Košice-okolie, a to parc.č.786/50-ostatné plochy vo výmere 122 m², parc.č. 786/141-ostatné plochy vo výmere 160 m², parc.č.786/142-zastavané plochy a nádvoria vo výmere 241 m², parc.č.786/171 - ostatné plochy vo výmere 13 m², parc.č.786/172-ostatné plochy vo výmere 16 m² a dom, súp.č.466, stojaci na parc. č.786/142 v celkovej hodnote 297 000,00 eur, obchodný podiel v obchodnej spoločnosti Prvý poradenský dom s.r.o. so sídlom v Košiciach, Moldavská cesta 6, IČO: 36 737 411, ktorý zodpovedá pomeru splateného vkladu žalobkyne vo výške 1 660,00 eur k základnému imaniu vo výške 6 640,00 eur, ako aj sumu 4 000,00 eur.

II. Do výlučného vlastníctva žalovaného prikazuje obchodný podiel v obchodnej spoločnosti Prvý poradenský dom s.r.o. so sídlom v Košiciach, Moldavská cesta 6, IČO: 36 737 411, ktorý zodpovedá pomeru splateného vkladu žalovaného vo výške 1 660,00 eur k základnému imaniu vo výške 6 640,00 eur, obchodný podiel v obchodnej spoločnosti ARGis s.r.o., IČO: 36 216 429 so sídlom v Košiciach, Moldavská 6, ktorý zodpovedá pomeru splateného vkladu žalovaného vo výške 2 191,00 eur k základnému imaniu vo výške 6 639,00 eur, ako aj pasívum vo výške 5 397,88 eur.

III. Žalobkyňa je povinná žalovanému na úplné vyrovnanie hodnoty jeho podielu na bezpodielovom spoluvlastníctve manželov zaplatiť náhradu v sume 152 103,94 eur do 90 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

IV. Žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Predmetom sporu je vyporiadanie bezpodielového spoluvlastníctva manželov (ďalej len BSM).
2. Žalobkyňa sa podanou žalobou domáhala vyporiadania BSM so žalovaným s tým, že ich manželstvo bolo právoplatne rozvedené a nedošlo medzi nimi k vyporiadaniu BSM dohodou. Žalobkyňa požadovala,

aby jej boli do výlučného vlastníctva prikázané nehnuteľnosti nachádzajúce sa v kat.úz. F. D., zapísané na LV č.XXX v celosti, ako aj obchodný podiel v obchodnej spoločnosti Prvý poradenský dom s.r.o., rovnajúci sa výške jej vkladu do základného imania spoločnosti v sume 1 660,00 eur, a to bez akejkoľvek výplaty žalovanému na vyrovnanie majetkových podielov.

3. Žalovaný súhlasil s návrhom žalobkyne, aby nehnuteľnosti boli prikázané do jej výlučného vlastníctva a taktiež aj obchodný podiel v spoločnosti Prvý poradenský dom a aby do jeho výlučného vlastníctva bol prikázaný obchodný podiel obchodnej spoločnosti Prvý poradenský dom s.r.o., rovnajúci sa výške jeho vkladu do základného imania spoločnosti v sume 1 660,00 eur a obchodný podiel v obchodnej spoločnosti ARGis s.r.o. rovnajúci sa výške jeho vkladu do základného imania v sume 2 190,00 eur. Zároveň žiadal, aby do BSM bola zahrnutá aj suma 4 000,00 eur získaná za odpredaj osobného motorového vozidla Volkswagen Polo a pasívum v sume 5 397,88 eur.

4. Rozsudkom Okresného súdu Košice-okolie sp.zn. 14C/11/2013-707 zo dňa 20.7.2016 súd určil, že z vecí patriacich do BSM pripadajú do výlučného vlastníctva žalobkyne nehnuteľnosť zapísané na LV č.XXX, kat.úz. F. D. v hodnote 297 000,00 eur, ako aj obchodný podiel v obchodnej spoločnosti Prvý poradenský dom s.r.o. rovnajúci sa výške jej vkladu do základného imania spoločnosti v sume 1 660,00 eur. Do výlučného vlastníctva žalovaného prikázal obchodný podiel obchodnej spoločnosti Prvý poradenský dom s.r.o. rovnajúci sa výške jeho vkladu do základného imania spoločnosti v sume 1 660,00 eur a obchodný podiel v obchodnej spoločnosti ARGis s.r.o. so sídlom v Košiciach, rovnajúci sa výške jeho vkladu do základného imania spoločnosti v sume 2 190 798,00 eur. Žalobkyňu zaviazal zaplatiť žalovanému na vyrovnanie podielov sumu 153 199,00 eur do 90 dní od právoplatnosti rozsudku. Uznesením Krajského súdu v Košiciach sp.zn. 6Co 297/2016-760 zo dňa 7.11.2017 bol vyššie uvedený rozsudok v spojení s opravným uznesením zrušený a vrátená vec súdu prvej inštancie na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. Odvolací súd vytýkal Okresnému súdu, že sa nevysporiadal s protichodnými tvrdeniami strán sporu o tom, či finančné prostriedky darované rodičmi žalobkyne boli darované iba žalobkyňi, tak ako to tvrdí žalobkyňa alebo obom manželom, ako to tvrdí žalovaný. Odvolací súd poukázal na to, že rozhodujúca je skutočná vôľa darcov a že tento nedostatok je potrebné odstrániť. Taktiež odvolací súd poukázal na to, že prvostupňový súd sa nevysporiadal s tvrdeniami žalovaného o tom, že na rekonštrukciu domu boli použité aj finančné prostriedky strán sporu, ktoré sami zarobili, ako aj peniaze, ktoré darovali rodičia žalovaného.

5. Súd vykonal dokazovanie výsluchom strán, svedkov, ako aj oboznámením sa s celým spisovým materiálom a zistil tento skutkový stav:

6. Manželstvo strán sporu bolo rozvedené rozsudkom tunajšieho súdu zo dňa 2.2.2010 pod sp.zn . 8C/208/2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.2.2010. Z manželstva pochádza jedno maloleté dieťa, ktoré na čas po rozvode bolo zverené do osobnej starostlivosti matky.

7. Žalobkyňa vo svojej výpovedi uviedla, že do manželstva so žalovaným vstupovala z veľkej lásky a myslela si, že toto manželstvo vydrží navždy. Uviedla, že pochádza z dobre situovanej rodiny a otec ju stále podporoval či už finančne, materiálne alebo vecne. V čase uzavretia manželstva žalovaný nikde nepracoval a jej otec ho zamestnal vo svojej firme. Už po uzavretí manželstva jej rodičia prispievali darmi, ako napr. zaplatili dovolenku, na ktorú išla spolu so žalovaným, keďže bol jej manželom. Otec jej mesačne zasielal finančné prostriedky na účet. Niekedy v roku 2003-2004 jej rodičia zakúpili byt na Sídlišku Furča, pretože žalovaný si želal, aby jeho dieťa vyrastalo v bloku. Postupom času jej rodičia navrhli, že jej postavia rodinný dom, ale žalovaný s tým nesúhlasil. Nakoniec žalovaného presvedčila a tak jej rodičia zakúpili rozostavaný dom aj s pozemkom v obci Malá Ida. Za kúpu tejto nehnuteľnosti zaplatili vyše 3 mil. Sk a jej rodičia im túto nehnuteľnosť kompletne zrenovali. Podľa jej tvrdenia, rodičia tieto finančné prostriedky na túto nehnuteľnosť darovali jej a upozorňovali ju, aby nenechala zapísať do LV ako spoluvlastníka aj žalovaného, pretože si na to môže nárokovať. Žalobkyňa však trvala na tom, aby na LV bol zapísaný aj žalovaný, pretože bol jej manželom a žili spolu. Nechcela, aby sa žalovaný pri nej cítil ako chudák. Do tohto domu sa strany sporu nasťahovali v roku 2006 a v roku 2008 žalovaný opustil

spoločnú domácnosť. Počas výstavby rodinného domu, resp. rekonštrukcie tohto domu, obaja pracovali vo firmách. Uviedla, že otec jej mesačne zasielal sumu 25 000,00 Sk na chod domácnosti. Potvrdila, že aj byt, ktorý bol zakúpený v roku 2003, patril taktiež do BSM, ale jeho kúpu financoval jej otec. Tento byt aj spoločne odpredali a dofinancovali výstavbu domu. Žalobkyňa uviedla, že sa jej to zdá nespravodlivé, aby žalovaného vyplácala z predmetnej nehnuteľnosti, keďže celú rekonštrukciu financoval jej otec. Bola ochotná zaplatiť žalovanému 10 000,00 eur na celkové vysporiadanie, aby mala pokoj. Potvrdila, že počas manželstva si zakúpili aj osobné motorové vozidlo zn. Volkswagen Polo, pričom spočiatku tvrdila, že na kúpu tohto vozidla vybrala ona úver, tento úver aj splácala a predmetné vozidlo používala. Neskôr vozidlo odpredala za sumu 4 000,00 eur. Ďalej uviedla, že obaja pracovali v jednej firme a mali spoločný účet, na ktorý boli zaslané ich príjmy. Taktiež uviedla, že jej otec zakúpil žalovanému motorové vozidlo a že aj rodičom žalovaného jej otec daroval osobné motorové vozidlo. Viackrát žalobkyňa zdôraznila, že ona sama chcela, aby bol žalovaný zapísaný na LV ako spoluvlastník, pretože ho brala ako svojho manžela, ako hlavu rodiny a takto bola zvyknutá aj z rodinného prostredia, že otec je hlava rodiny a že ona je jednoducho žena a nechcela, aby žalovaný mal pocit menejcennosti a aby nemal zo seba zlý pocit, pričom ona sama mala väčší pokoj vnútorne. Ďalej uviedla, že muž, ktorý im odpredával dom v Malej Ide, chcel vyplatiť finančné prostriedky v hotovosti, a preto celá táto transakcia bola vykonaná v banke. Jej otec vybral peniaze z účtu a odovzdal priamo v banke predávajúcemu. Pri tejto transakcii prítomná nebola, pričom uviedla, že bola vyhotovená kvitancia - potvrdenie, avšak nevedela uviesť, kto je ako platiteľ na tejto kvitancii uvedený a taktiež ani súdu túto kvitanciu nepredložila. Potvrdila, že na faktúrach, ktoré preplácal jej otec a ktoré boli vyhotovované za práce na dostavbe rodinného domu, je uvedené jej meno alebo meno žalovaného.

8. Žalovaný vo svojej výpovedi potvrdil, že manželstvo bolo uzatvárané z lásky. Spočiatku bývali v podnájme, neskôr v byte rodičov žalobkyne a potom dostali ponuku na odkúpenie ich prvého spoločného bytu. Tento byt, ktorý sa nachádzal na Sídlisku Furča na Adlerovej ul. nebol dokončený a tak spolu so žalobkyňou chodili do tohto bytu a spoločne si ho zariaďovali. Potvrdil, že byt bol kupovaný sčasti z prostriedkov rodičov žalobkyne a sčasti aj z vlastných spoločných peňazí. Ďalej uviedol, že spoločne so žalobkyňou pracovali v jednej firme a že ich príjmy z podnikania boli natoľko dostatočné, že sa dokázali postarať o domácnosť a chodiť na dovolenky. Ďalej uviedol, že si vyhládli rodinný dom, ktorý bol hrubou stavbou, skontaktovali sa s predávajúcim p. K., ktorému najprv vyplatili zálohu a doplatok kúpnej ceny bol vyplatený v hotovosti v peňažnom ústave v Tatra banke. Pri tejto transakcii banke bol on spolu aj s otcom žalobkyne a všetky doklady podpisoval on. Potvrdil, že finančné prostriedky z účtu vybral otec žalobkyne, avšak dal ich jemu, aby vyplácal predávajúceho p. K.. Uviedol, že s otcom žalobkyne vychádzal veľmi dobré, mal s ním kamarátsky vzťah a nikdy sa nezmiel o tom, že tieto finančné prostriedky daruje svojej dcére. Poprel, že by žalobkyňa zobrala úver na osobné motorové vozidlo zn. Volkswagen Polo a preukázal, že tento úver zobral on a spláca ho aj v súčasnosti, pričom toto vozidlo stále 280 000,00 Sk. Potvrdil, že od otca žalobkyne obdržal darom motorové vozidlo v hodnote 1 200 000,00 Sk a bolo to z vďačnosti, keďže pri ochorení otca žalobkyne mu pomáhal pri vybavovaní a zotavovaní. Toto bola zo strany otca žalobkyne forma vďačnosti za to čo preňho urobil. Uviedol, že bol naňho vyvíjaný nátlak, samozrejme, priateľský. Zdôraznil, že nikdy sa rodičia žalobkyne nezmielili o tom, že finančné prostriedky, ktoré im poskytujú, že sú iba pre žalobkyňu, ale že boli darované im obom a že to bolo úprimné. Uviedol, že aj od svojich rodičov získal finančné prostriedky, ktoré taktiež jeho rodičia darovali im spoločne. Išlo o sumu cca 100 000,00 Sk. Ďalej uviedol, že všetky finančné prostriedky, ktoré obdržali za odpredaj bytu na Adlerovej ul., t.j. sumu 2 600 000,00 Sk, použili na dostavbu rodinného domu. Taktiež uviedol, že vzťahy medzi rodinami žalobkyne a jeho rodinou boli nadštandardné, čo potvrdzuje aj to, že otec žalobkyne daroval jeho rodičom osobné motorové vozidlo zn. Honda Civic a bolo to taktiež z vďačnosti, keďže jeho mama sa angažovala počas choroby otca žalobkyne.

9. Žalobkyňa v písomnom vyjadrení zo dňa 25.4.2018 (č.l.779) uviedla, že do masy BSM patria nehnuteľnosti nachádzajúce sa v kat.úz. F. D., obec F. D., zapísané na LV č.XXX v hodnote 297 000,00 eur podľa znaleckého posudku Ing. Jána Hrabinského a v hodnote 234 000,00 eur podľa znaleckého posudku Ing. Dušana Sarku, PhD.. Ďalej do BSM patrí hodnota obchodného podielu žalobkyne v obchodnej spoločnosti Prvý poradenský dom, a to vo výške 1 660,00 eur, hodnota obchodného podielu žalovaného v obchodnej spoločnosti Prvý poradenský dom vo výške 1 660,00 eur, hodnota obchodného podielu žalovaného v obchodnej spoločnosti ARGis s.r.o. vo výške približne 2 190 798,00 eur. Podľa jej tvrdenia, v konaní bolo preukázané nielen výsluchmi strán sporu, ale aj listinnými dôkazmi, najmä

čestným prehlásením zo dňa 25.1.2013, prevodnými príkazmi, faktúrami, výpismi z bankových účtov, že žalobkyňa vniesla majetkové hodnoty zo svojho vlastníctva na spoločný majetok manželov v hodnote 421 942,00 eur a tieto vnosy pozostávali z finančných prostriedkov, ktoré boli zo strany jej rodičov darované výlučne jej, pričom úmysel darcov, t.j. rodičov žalobkyne darovať tieto finančné prostriedky výlučne žalobkyňi možno vyvodit' aj z okolností, za ktorých k darovaniu došlo. Úmysel darovať finančné prostriedky výlučne len svojej dcére - žalobkyňi nepochybne a výslovne vyjadril jej otec, okrem čestného prehlásenia zo dňa 25.1.2013 aj na pojednávaní dňa 14.5.2014, keď uviedol, že dôrazne som dcére vravel, ale čo platím ja, dávam iba tebe, myslel tým žalobkyňu a ďalej uviedol, že chcem to tu takto zaklincovať, že mal som zásadu, že nikdy som nedával dvom, čo som dával dcére som dal dcére, čo som dal zaťovi som dal zaťovi. Uvedené potvrdila aj matka žalobkyne na pojednávaní dňa 14.5.2014, keď uviedla: „Myslím, že je to logické, že dávam dcére, veď som matka, tak dcére dávam, nebudem cudziemu človeku dávať.“ Za účelom preukázania vyššie uvedených tvrdení o vnose žalobkyne na spoločný majetok manželov v hodnote 421 942,00 eur poukázala žalobkyňa na skutočnosť, že dary vo forme finančných prostriedkov jej boli darované rodičmi a boli účelovo určené na úhradu položiek súvisiacich najmä s kúpou bytu na Adlerovej ul. v Košiciach a pozemku k nemu prislúchajúceho, kúpou rodinného domu v Malej Ide, či rekonštrukciou rodinného domu v Malej Ide, ako aj na lepší život žalobkyne. Uvedené vyplýva aj z rozpisu darov v rozsahu finančných prostriedkov zo strany D.. P. V. T. A. V., ako rodičov obdarovanej výlučne pre ich dcéru D.. U. Č.. Skutočnosť, že rodičia žalobkyne nemali vôľu darovať vyššie uvedené finančné prostriedky obom účastníkom konania do podielového spoluvlastníctva, potvrdzuje vyššie citované vyjadrenie otca žalobkyne. Z toho dôvodu argumenty žalovaného o tom, že finančné prostriedky mali darovať rodičia žalobkyne obom stranám sporu spoločne do podielového spoluvlastníctva tak považuje žalobkyňa za účelové a neprijateľné, nakoľko výkladom týchto argumentov by mal žalovaný dostať od rodičov žalobkyne dokonca viac, než samotná žalobkyňa, ich dcéra, a to prinajmenšom o hodnotu darovaného auta zn. Peugeot 407, ktorá skutočnosť je v nepochybnom rozpore s vyjadreniami a výslovným úmyslom darcov, rodičov žalobkyne. Ďalej poukázala na priložené čestné vyhlásenie D.. P. V., ktorý vyhlásil, že faktúra vystavená spoločnosťou Kliper, štúdio s.r.o. dňa 6.7.2007 síce bola omylom vystavená na jeho meno, avšak tovar uvedený v predmetnej faktúre bol vyfakturovaný pre dom v Malej Ide vo vlastníctve žalobkyne a žalovaného, pričom cena uvedeného tovaru bola uhradená z finančných prostriedkov získaných žalobkyňou darom od svojich rodičov. Zotrvála na tom, že jednoznačne bola preukázaná výška vnosov z jej vlastníctva na spoločný majetok manželov v sume 421 942,00 eur, pričom žalovaný ohľadom vnosov vo výške 100 000,00 Sk, ktoré mal dostať do daru od svojich rodičov, neuniesol dôkazné bremeno a nepredložil žiadny relevantný dôkaz, ktorý by potvrdzoval odovzdanie a použitie uvedených finančných prostriedkov na majetok patriaci do BSM manželov. Poukázala na to, že hodnota vnosov prevyšuje hodnotu majetku patriaceho do BSM. K tomuto vyjadreniu priložila čestné vyhlásenie D.. P. V. - svojho brata zo dňa 26.4.2018, ako aj čestné vyhlásenie svojich rodičov D.. P. V. T. A. V., ako aj rozpis darov v rozsahu finančných prostriedkov zo strán rodičov výlučne pre žalobkyňu.

10. Žalovaný podaním zo dňa 23.3.2018 (č.l.772) opätovne zhrnul svoje námietky voči znaleckému posudku Ing. Sarku CSc. a v tomto podaní podrobne sa vyjadril ku všetkým faktúram a v závere tohto podania uviedol, že znalecký posudok Ing. Sarku nijakým spôsobom nepreukazuje, že v ňom uvádzané sumy boli hradené rodičmi žalobkyne (chýbajú doklady o úhrade), ako ani to, že do dostavby rodinného domu boli investované sumy vyplývajúce zo znaleckého posudku (sumy uvedené v posudku vyplývajú z nedaňových dokladov, ktorých relevancia je nulová + chýbajú doklady o úhrade).

11. V písomnom stanovisku zo dňa 4.5.2018 (č.l.877) žalovaný uviedol, že nie je možné posudzovať vôľu darcov rodičov žalobkyne podľa toho, čo uvádzajú v čestnom prehlásení z 25.1.2013 a v ich svedeckých výpovediach v konaní pred súdom, nakoľko ich vôľa deklarovaná v tomto súdnom konaní, resp. pred jeho začatím v čestnom vyhlásení z 25.1.2013 (žaloba doručená súdu 30.1.2013), bola prejavovaná v situácií, kedy sa manželstvo ich dcéry definitívne rozpadlo, vzťahy strán sporu sa v dôsledku rozpadu manželstva a dva roky trvajúceho vysoko konfliktného rozvodového konania extrémne vyostřili a zhoršili a v roku 2013 podala ich dcéra žalobu o vyporiadanie BSM. Podľa žalovaného vôľu darcov manželov V. je potrebné posudzovať v okolnostiach, za ktorých k darovaniu došlo (vo svetle vzťahov medzi účastníkmi konania a rodičmi účastníkov konania), v súvislostiach, ktoré tu boli v období, kedy sa byt a dom kupovali a dostavovali a s prihliadnutím na logické súvislosti a jednoznačné fakty, ktoré z vykonaného dokazovania vyplynuli. Podľa žalovaného je nehodnoverným tvrdenie otca a matky

žalobkyne, že tak finančné prostriedky, ktoré poskytli na kúpu bytu na Furči, ako aj finančné prostriedky, ktoré poskytli na obstaranie nehnuteľnosti v Malej Ide, boli určené len jej. Ak by to takto mienili, boli by neprijateľné, aby sme v prípade oboch nehnuteľností boli obaja vedení na kúpnych zmluvách ako kupujúci. Rodičia žalobkyne po celý čas vedeli (ako to vyplýva z ich svedeckých výpovedí), že tak byt na Furči, ako aj nehnuteľnosť v Malej Ide, budú súčasťou nášho BSM a s týmto vedomím do ich kúpy ako aj zveľadenia investovali finančné prostriedky. V tomto kontexte sú ich tvrdenia o darovaní žalobkyňi celkom nelogické. Z výpovede svedka D.. V. taktiež vyplynulo, že pokiaľ uhrádzal faktúry týkajúce sa rôznych prác súvisiacich s dostavbou rodinného domu, bol si vedomý, že uhrádza aj faktúry, ktoré boli vystavené na jeho meno, príp. na meno oboch účastníkov. Za danej situácie je potom opäť nelogickým tvrdenie svedka, že takto uhradené prostriedky považoval za dar výlučne svojej dcére. Platil predsa aj za žalovaného. Žalobkyňou predložený rozpis je žiarivým príkladom toho, ako svedok V. uhrádzal platby za služby a tovary, ktorých odberateľom podľa priloženej faktúry bol žalovaný, príp. aj žalovaný so žalobkyňou. Rozpis je takýchto faktúr plný. Pokiaľ ide o kvitáciu, teda potvrdenie o prevzatí hotovosti v banke predávajúcim p. K., k tomu žalovaný uviedol, že na predmetnom potvrdení je on ako platiteľ kúpnej ceny uvedený a práve z tohto dôvodu žalobkyňa túto kvitáciu nepredložila a ani nepredloží. Žalovaný uviedol, že nespochybňuje, že kúpnu cenu vybral otec žalobkyne v banke zo svojho účtu a následne bola táto hotovosť v banke za prítomnosti otca žalobkyne a jeho odovzdaná predávajúcemu p. K.. Práve preto, že otec žalobkyne peniaze vždy dával pre oboch účastníkov, bol žalovaný ako platiteľ kúpnej ceny uvedený on a bol pri celej transakcii prítomný. Svedok V. nespochybnil, že by žalovaný ako platiteľ na potvrdení o úhrade kúpnej ceny nebol uvedený žalovaný, povedal, že je to predsa jedno kto tam bol uvedený ako platiteľ. Podľa žalovaného vôbec to nie je jedno, pretože tento fakt jasne deklaroval vôľu svedka V.. Je tiež pozoruhodné, že práve túto kvitáciu žalobkyňa ani svedok doposiaľ nepredložili. Ak svedok V. mienil finančné prostriedky darovať výlučne žalobkyňi, nemal súhlasíť s tým, aby žalovaný bol vedený ako bezpodielový spoluvlastník nehnuteľností. Taktiež sa javí nelogickým tvrdenie žalobkyne a jej rodičov o tom, že už finančné prostriedky, ktoré boli nimi poskytnuté v súvislosti s obstaraním bytu na Furči, boli mienené výlučne pre žalobkyňu. Z výpovede žalobkyne ako aj svedkyne V. vyplynulo, že rodičia žalobkyne boli už v tom čase za to, že potrebujú dom. Nakoľko však žalovaný vyrastal na sídlisku a chcel, aby aj jeho dcéra vyrastala v bloku, súhlasili rodičia žalobkyne s tým, že si účastníci kúpia byt v blokovej novostavbe, na ktorý aj výrazne prispeli. Z pohľadu prezentovanej vôle darcov je významnou aj výpoveď žalobkyne na prvom pojednávaní konanom dňa 19.6.2013, kde žalobkyňa uviedla, že rodičia jej nikdy priamo nepovedali, že tieto peniaze darujú len jej. Žalobkyňa usudzovala, že ide o dar pre ňu len z toho, že jej rodičia opakovane hovorili, že si má dávať pozor, že žalovaný si ju zobral len pre peniaze a že keď bude zlé, tak sa stane to čo sa stalo teraz. Darcovia teda svoju vôľu o tom, že peniaze sú určené len pre žalobkyňu, obdarovanej nikdy priamo nevyjadrili. Žalobkyňa v žalobe pôvodne vyvodzovala zo skutočností, že jej rodičia prispeli na kúpu a dostavbu domu záver o jej väčšej zásluhovosti na nadobudnutí spoločnej veci. Jej vyjadrenie, teda smerovalo k tomu, že sa väčšou mierou pričínila o nadobudnutie BSM, čo malo smerovať k disparite podielov. Poukázal na ust. § 150 Občianskeho zákonníka, kde v druhej vete sa zákon venuje vnosu - výlučne do spoločného, vo vete tretej sa venuje zásluhovosti. Žalobkyňa sama v žalobe právne kvalifikovala pomoc rodičov nie ako vnos, ale ako vyššiu mieru zásluhovosti. Následne svoj postoj zmenila. Pokiaľ ide o darované auto Peugeot zo strany otca žalobkyne pre žalovaného, žalovaný uviedol, že išlo o prejav vďaka svedka V. za jeho pomoc v chorobe. Čo sa týka finančných prostriedkov poskytnutých rodičmi žalovaného, žalovaný uviedol, že nikdy netvrdil, že sa jedná o jeho vnos, keďže tieto peniaze neboli jeho rodičmi darované iba preňho, ale obidvom, a teda ide o ich podielové spoluvlastníctvo v rovnakých podieloch. Čo sa týka predloženého rozpisu darov od rodičov žalobkyne, tento obsahuje prevodné príkazy z účtu svedka V., prevodné príkazy zo spoločného účtu účastníkov vedeného na meno žalobkyne, ku ktorému obaja účastníci mali dispozičné právo a na ktorom sa kumulovali ich spoločné prostriedky. Poukázal na to, že množstvo položiek v tomto rozpise sa týka hnuťelných vecí - zariadenia domu, na ktorom sa so žalobkyňou v priebehu konania dohodli, že nebude predmetom vyporiadania a tieto položky nijako nesúvisia s prostriedkami vynaloženými na kúpu a dostavbu sporného rodinného domu. Taktiež poukázal na tento rozpis v súvislosti s finančnou výpomocou dcére - žalobkyňi zo strany rodičov a uviedol, že hotovosť, ktorú mali odovzdať rodičia žalobkyňi vo výške 183 304,40 Sk, teda 6 084,60 eur bez udania dátumu, nemôže byť v žiadnom prípade považovaná za investíciu D.. P. V. do rodinnému domu v Malej Ide. Zotrvával na svojom tvrdení, že bolo preukázané, že peňažné prostriedky poskytnuté rodičmi žalobkyne boli vždy určené obidvom stranám. Svedkyňa A. V. - matka žalobkyne vo svojej výpovedi uviedla, že všetko čo dali dcére patrilo iba jej. Pravidelne mesačne prispievali stranám sporu na chod domácnosti, spočiatku boli to menšie sumy, neskôr 25 000,00 Sk mesačne. Uviedla, že ich snahou ako rodičov bolo, aby žalobkyňa mala dom, s čím však žalovaný nesúhlasil, preto zakúpili dcére

nadštandardný byt na Sídlišku Furča, kde bývali asi rok a potom zakúpili dcére dom, ktorý celý uhradili, a to vrátane zariadenia. Sumu uviesť nevedela, keďže to všetko platil jej manžel. Potvrdila, že žalovanému darovali osobné motorové vozidlo a taktiež aj jeho rodičom darovali osobné motorové vozidlo. Potvrdila, že s rodičmi žalovaného vychádzali dobré, chodili spolu do Tatier, trávili s nimi víkendy, pretože mali záujem, aby ich vnučka poznala aj starých rodičov zo strany žalovaného. Ďalej uviedla, že fraktúry za práce na výstavbe domu ona neplatila, ale hradil ich jej manžel, ona s tým nemala nič spoločné. Potvrdila, že mala vedomosť o tom, že na kúpnej zmluve týkajúcej sa kúpy bytu na Sídlišku Furča, ako aj kúpy rodinného domu v Malej Ide, bol uvedený aj žalovaný, a teda že strany sporu tam boli uvedení ako manželia. Oni ako rodičia s tým nesúhlasili, avšak žalobkyňa nesúhlasila, aby bola výlučnou vlastníčkou iba ona, ale všetko čo bolo darované žalobkyni, bolo iba pre ňu. Svedok D.. P. V. - otec žalobkyne vo svojej výpovedi uviedol, že so žalovaným má normálny vzťah, nikdy sa spolu nehádali. Keď účastníci konania začali riešiť otázku bývania a vybrali si novostavbu na Sídlišku Furča, on prisľúbil dcére, že pri tejto kúpe ju podporí. On chcel, aby na kúpno-predajnej zmluve bola uvedená iba jeho dcéra, keďže tento nadštandardný byt financoval on. Dcéra - žalobkyňa však trvala na tom, aby aj žalovaný bol zapísaný ako spoluvlastník tohto bytu. Viackrát zdôraznil, že keď niečo dával žalovanému, tak to dával jemu a keď dával spoločne, tak to bolo spoločné. Neskôr po vzájomnej dohode došlo ku kúpe domu v Malej Ide a tento dom kúpil on s tým, že ho kupuje pre dcéru. Odovzdávanie sumy vyše 3 mil. Sk za kúpu tohto domu sa uskutočnilo v Tatra banke v diskretnej zóne, kde bol prítomný bankár, predávajúci, žalovaný a svedok. Potvrdil, že on vybral peniaze z účtu a odovzdal ich predávajúcemu, ktorý mu podpísal aj tzv. kvitáciu. Keďže išlo o rozostavanú stavbu, celú rekonštrukciu riadil a financoval on. Potvrdil, že faktúry, ktoré preplácal, boli buď na jeho meno alebo na meno jeho dcéry alebo aj na meno žalovaného. Uviedol, že všetko čo súviselo so stavbou rodinného domu preplácal on, avšak nevedel uviesť akú sumu prefinancoval na výstavbu, resp. rekonštrukciu tohto rodinného domu. Potvrdil, že žalovanému, ako aj jeho rodičom daroval autá a že mesačne poukazoval žalobkyni na účet 25 000,00 Sk a táto suma bola vlastne na réžiu domácnosti. Uviedol, že mal vedomosť, že žalovaný bol zapísaný ako spoluvlastník už pri kúpe bytu a neskôr aj pri kúpe rodinného domu, s čím on nesúhlasil. Uviedol, že nemá vedomosť, kto je uvedený ako platiteľ na tzv. kvitácií, ktorú mu podpísal predávajúci p. K. za rodinný dom v Malej Ide. Uviedol, že rozhodujúce je to, kto uhradil celú túto kúpnu cenu. Zdôraznil, že všetko čo daroval, daroval iba svojej dcére, že jej to aj povedal, pričom nevedel uviesť, či sa takto vyjadril aj pred žalovaným.

12. Svedkovia T. T. T. G. T. - rodičia žalovaného zhodne uviedli, že medzi rodinou žalobkyne a rodinou žalovaného boli nadštandardné vzťahy a že vzájomne veľmi dobre vychádzali. Potvrdili, že do rodinného domu strán sporu investovali rodičia žalobkyne samotné strany sporu, ako aj oni. Uviedli, že dávali spoločne obom účastníkom finančné dary a išlo o sumy vo výške 100 000,00 Sk, 20 000,00 Sk, 30 000,00 Sk a dávali ich svojmu synovi, žalovanému. Žalovaný uviedol, že tieto peniaze použil pri rekonštrukcii domu. Taktiež zakupovali účastníkom aj hodnotné vecné dary. Potvrdili, že od rodičov žalobkyne dostali darom osobné motorové vozidlo a bol to ako prejav vďaky od otca žalobkyne, že mu matka žalovaného bola nápomocná pri jeho ochorení. Matka žalovaného popísala, akým spôsobom došlo k darovaniu tohto vozidla otcom žalobkyne a že aj samotná žalobkyňa ju ubezpečila, že jej otec rád pomáha. Ďalej svedkyňa T. uviedla, že samotná matka žalobkyne jej povedala, že všetko čo dávajú, dávajú to deťom a že kúpili im to spoločne. Taktiež čo sa týka kúpy rodinného domu jej p. V. povedala, že tento dom majú spoločne. Obaja svedkovia zdôraznili, že obidve rodiny boli ukážkovo si nápomocní, vychádzali si navzájom v ústrety a podľa potreby si pomáhali. O tom svedčí darované vozidlo otcom žalobkyne jednak im, ako aj ich synovi - žalovanému. Taktiež svedkyňa T. uviedla, že otec žalobkyne sa im ponúkol, že vyplatí spoluvlastnícky podiel z nehnuteľností, ktorá sa nachádza na Maši, za ktorý mali svedkovia uhradiť sestre p. T.. Zároveň p. V. bol ochotný financovať aj rekonštrukciu tejto nehnuteľnosti. Rodičia žalovaného to však odmietli.

13. Žalobkyňa v priebehu konania potvrdila, že žalovaný splácal úver za motorové vozidlo Volkswagen Polo, ktoré využívala ona.

14. V konaní bol súdom ustanovený znalec Ing. Ján Hrabinský z odboru stavebníctvo, pozemné stavby, odhad hodnoty nehnuteľností, ktorý v písomnom znaleckom posudku č. 16/2015 zo dňa 23.5.2015 stanovil všeobecnú hodnotu predmetných nehnuteľností ku dňu zániku BSM účastníkov, a to v hodnote stanovenej v čase vykonania znaleckého úkonu na sumu 297 000,00 eur.

15. Žalobkyňa predložila súdu znalecký posudok znalca Ing. Dušana Sarku, ktorý si nechala sama vypracovať za účelom stanovenia všeobecnej hodnoty nehnuteľností, ktoré sú predmetom vyporiadania v konaní. Znalec Ing. Dušan Sarka stanovil všeobecnú hodnotu stavieb a pozemkov na sumu 234 000,00 eur. Žalobkyňa aj žalovaný zhodne uviedli, že nenavrhujú vyporiadať hnutelné veci, pričom žalovaný uviedol, že si nenárokujú žiadnu náhradu z týchto spoločne nadobudnutých hnutelných vecí, ktoré zostali vo vlastníctve žalobkyne a že sa vzdáva v prospech žalobkyne týchto hnutelných vecí. Strany sporu sa taktiež dohodli na vyporiadaní čo sa týka obchodných podielov vo firme Prvý poradenský dom a firme ARGis s.r.o. s tým, že každému z účastníkov zostane jeho obchodný podiel tak ako je v súčasnosti uvedený.

16. Podľa § 143 Občianskeho zákonníka, v bezpodielovom spoluvlastníctve manželov je všetko čo môže byť predmetom vlastníctva a čo nadobudol niektorý z manželov za trvania manželstva s výnimkou vecí získaných dedičstvom alebo darom, ako aj vecí, ktoré podľa svojej povahy slúžia osobnej potrebe alebo výkonu povolania len jedného z manželov a vecí vydaných v rámci predpisov o reštitúcií majetku jednému z manželov, ktorý mal vydanú vec vo vlastníctve pred uzavretím manželstva alebo ktorému bola vec vydaná ako právnomu nástupcovi pôvodného vlastníka. Žalobkyňa uviedla, že boli preukázané skutočnosti, že rodinný dom bol zakúpený z finančných prostriedkov poskytnutý jej darom od svojich rodičov, pričom žalobkyňa si priała, aby na LV v katastri nehnuteľností bol ako vlastník zapísaný aj žalovaný, aby sa v ich manželstve necítil ako outsider. Táto skutočnosť znamená iba to, že žalovaný nadobudol k nehnuteľnostiam vlastnícke právo bez toho, aby sa akýmkoľvek spôsobom pričínil o jeho nadobudnutie. Správanie sa rodičov žalobkyne k žalovanému v medziach zachovania základných zásad slušnosti k žalovanému nie je možné zamieňať ani žiadnym spôsobom podriaďovať pod akt darovania čohokoľvek ak k tomuto darovaniu výslovne nedošlo.

17. Podľa § 144 Občianskeho zákonníka, veci v bezpodielovom spoluvlastníctve užívajú obaja manželia spoločne; spoločne uhradzujú aj náklady vynaložené na veci alebo spojené s ich užívaním a udržiavaním.

18. Podľa § 148 ods. 1 Občianskeho zákonníka, zánikom manželstva zanikne i bezpodielové spoluvlastníctvo manželov.

19. Podľa § 149 ods. 1 OZ, ak zanikne bezpodielové spoluvlastníctvo, vykoná sa vyporiadanie podľa zásad uvedených v § 150.

20. Podľa § 150 Občianskeho zákonníka, pri vyporiadaní sa vychádza z toho, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Každý z manželov je oprávnený požadovať, aby sa mu uhradilo, čo zo svojho vynaložil na spoločný majetok, a je povinný nahradiť, čo sa zo spoločného majetku vynaložilo na jeho ostatný majetok. Ďalej sa prihliadne predovšetkým na potreby maloletých detí, na to, ako sa každý z manželov staral o rodinu, a na to, ako sa zaslúžil o nadobudnutie a udržanie spoločných vecí. Pri určení miery pričinenia treba vziať tiež na zreteľ na starostlivosť o deti a na obstarávanie spoločnej domácnosti. Základnou zásadou pri vyporiadaní bezpodielového spoluvlastníctva je zásada rovnosti podielov. Z nej vyplýva, že podiely oboch manželov sú rovnaké. Výšku podielov je možné upraviť podľa hľadísk vytýčených v zákone. Zákonný predpoklad rovnosti podielov a smernica, podľa ktorej môže dôjsť k modifikácii tohto predpokladu platia ako v prípade, ak sa vyporiadanie robí na základe dohody, ako aj v prípade, že vyporiadanie vykonáva súd (§ 149 ods.3 OZ).

21. Z vykonaného dokazovania mal súd za preukázané, že účastníci konania uzavreli manželstvo dňa 2.12.2000, ktoré bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Košice - okolie zo dňa 2.2.2010 pod sp.zn. 8C/208/2008, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 18.2.2010. Medzi účastníkmi konania k vyporiadaniu zaniknutého bezpodielového spoluvlastníctva manželov dohodou nedošlo, preto sa

žalobkyňa domáhala vyporiadania bezpodielového spoluvlastníctva manželov súdom. Bolo preukázané, že počas trvania manželstva nadobudli účastníci nehnuteľnosti zapísané na LV č.XXX, kat.úz. F. D., parc.č.786/50, 786/141, 786/142, 786/171, 786/172 a dom súp.č.466, stojaci na parc.č.786/142. Ďalej bolo preukázané, že do masy BSM patrí aj bezúčelový spotrebiteľský úver, ktorý účastníci použili na kúpu osobného motorového vozidla zn. Volkswagen Polo, ktoré používala výlučne žalobkyňa a táto ho aj neskôr odpredala za 4 000,00 eur. Žalovaný tento úver počas trvania manželstva splácal a aj po zániku manželstva naďalej uhrádzal a v súčasnej dobe je tento úver splatený v celkovej výške 5 397,88 eur. Ďalej do masy BSM patrí aj obchodný podiel v obchodnej spoločnosti Prvý poradenský dom, ako aj obchodný podiel v obchodnej spoločnosti ARGis s.r.o., suma 4 000,00 eur získaná za odpredaj osobného motorového vozidla Volkswagen Polo.

22. Čistá masa BSM tak predstavuje hodnota nehnuteľností zapísaných na LV XXX, kat.úz. F. D. vo výške 297 000,00 eur + suma 4 000,00 eur z odpredaja osobného motorového vozidla zn. Volkswagen Polo, obchodný podiel v obchodnej spoločnosti Prvý poradenský dom 2 x 1 660,00 eur, obchodný podiel v spoločnosti ARGis s.r.o. vo výške 2 190,00 eur, ako aj pasívum - úver, ktorý bol splatený žalovaným v celkovej výške 5 397,88 eur. Celková hodnota aktívneho majetku je 306 510,00 eur, každý z účastníkov má získať majetok v hodnote 153 255,00 eur a hodnota pasívneho majetku je 5 397,88 eur, teda každý má na pasívum príspeť sumou 2 698,94 eur.

23. Všeobecnú hodnotu nehnuteľností ustálil súd na základe znaleckého posudku znalca Ing. Hrabinského vo výške 297 000,00 eur, pretože proti tomuto znaleckému posudku zásadne pochybnosti neboli. Súd neakceptoval znalecký posudok Ing. Sarku predložený žalobkyňou, a to z toho dôvodu, že na obhliadku nehnuteľností neprizval oboch účastníkov, pričom uviedol výdavky, ktoré sú dokladované len krycími listami, avšak neexistuje žiadny doklad o tom, že by tieto výdavky boli uhradené a pri niektorých nie je uvedený ani objednávateľ, takže nie je zjavné, kto objednával materiál a či vôbec za tento materiál bola zaplatená cena. Z toho dôvodu súd považoval tento znalecký posudok za neobjektívny.

24. Pri vyporiadaní BSM súd vychádzal z ust. § 150 Občianskeho zákonníka, v zmysle ktorého sú podiely oboch manželov rovnaké. V konaní nebolo preukázané, že by sa žalovaný nestaral o domácnosť a o udržiavanie spoločných vecí. Tak žalobkyňa ako aj žalovaný sa podieľali pri rekonštrukcii spoločného rodinného domu a bola preukázaná aj pomoc zo strany rodinných príslušníkov žalovaného. Obaja účastníci počas trvania manželstva pracovali a spoločne hospodárili so svojimi príjmami. S poukazom na uvedené nebolo možné teda priznať väčšieho podielu pri vyporiadaní BSM jednému z manželov odôvodniť väčšími zásluhami o vytvorenie majetku tým, že žalobkyňa mala možno na to lepšie predpoklady ako žalovaný. Aj odvolací súd ustálil, že v danej veci z vykonaného dokazovania nevyplývajú také skutkové zistenia, ktoré by boli dôvodom pre aplikáciu disparity v prospech žalobkyne. Je preto potrebné pri vyporiadaní BSM vychádzať z predpokladu, že podiely oboch sú rovnaké. Čo sa týka protichodných tvrdení strán konania o tom, že finančné prostriedky darované rodičmi žalobkyne boli darované len žalobkyňi (ako to tvrdí žalobkyňa) alebo obom manželom (ako to tvrdí žalovaný). V takomto prípade je rozhodujúca skutočná vôľa darcov. Skutočnú vôľu darcov - rodičov žalobkyne je možné zisťovať z ich výpovede, ako aj z iných okolností, keďže neexistuje písomná darovacia zmluva ani iný dôkaz z doby, kedy k darovaniu finančných prostriedkov na obstaranie rodinného domu došlo. Vôľa, ktorú darcovia verbalizujú a deklarujú teraz, kedy sa manželstvo ich dcéry rozpadlo a kedy sa ich dcéra súdi o vyporiadanie BSM, je účelová, nelogická a pravde nezodpovedajúca. Darcovia vypovedajú v prospech svojej dcéry v snahe minimalizovať jej výplatnú povinnosť voči žalovanému. Ich skutočnú vôľu súd zisťoval z okolností, ktoré tu preukázateľne boli v čase poskytnutia prostriedkov na kúpu domu, resp. na kúpu bytu. Týmito nespornými skutočnosťami sú: výpovede darcov - rodičov žalobkyne, ako aj samotnej žalobkyne. Žalobkyňa na pojednávaní konanom dňa 19.6.2013 sama uviedla, že rodičia jej nikdy priamo nepovedali, že tieto peniaze darujú len jej. Žalobkyňa usudzovala, že ide o dar pre ňu len z toho, že jej rodičia opakovane hovorili, že si má dávať pozor, že žalovaný si ju zobral len pre peniaze a že keď bude zlé, tak sa stane čo sa stalo teraz. Darcovia teda s voľu o tom, že peniaze sú určené len pre žalobkyňu, obdarovanej nikdy priamo nevyjadrili. Rodičia žalobkyne mali vedomosť o tom, že tak v prípade bytu na Furči, ako aj v prípade nehnuteľností v Malej Ide budú kupujúcimi obaja manželia a nehnuteľností budú v ich BSM. Otec žalobkyne mal vedomosť o tom, že na zmluve so spoločnosťou Stavoten s.r.o., ktorá im robila dostavbu rodinného domu, sú obaja manželia uvedení ako objednávateľia

diela. Otec žalobkyne vedome uhrádzal faktúry súvisiace s výstavbou rodinného domu, ktoré boli vystavené na meno žalovaného resp. na meno žalovaného aj žalobkyne (rovnako ako uhrádzal aj faktúry vystavené len na meno žalobkyne). Pri zaplatení kúpnej ceny za nehnuteľnosť v Malej Ide bol prítomný žalovaný, otec žalobkyne a predávajúci. Rodičia žalobkyne chceli, aby si účastníci riešili bývanie formou kúpy domu, avšak žalovaný s tým nesúhlasil a došlo ku kúpe bytu za použitia finančných prostriedkov od otca žalobkyne, a to v zmysle požiadavky žalovaného. Otec žalobkyne daroval žalovanému osobné motorové vozidlo a taktiež aj jeho rodičom daroval osobné motorové vozidlo. Otec žalobkyne uzavrel so spoločnosťou Prvý poradenský dom pre túto spoločnosť veľmi výhodné zmluvy, čím uľahčil žalovanému podnikanie, keďže žalovaný mal v nájme nové priestory za výhodnú cenu a navyše, spoločnosť Prvý poradenský dom ďalšie priestory prenajímala ďalším subjektom, pričom nájomné si ponechávala.

25. Pri hodnotení vykonaného dokazovania súd taktiež zohľadnil aj selektívny prístup žalobkyne k predkladaným dôkazom. Na preukázanie platieb do rekonštrukcie domu poskytnutých jej rodičmi žalobkyňa najprv predložila len faktúry vystavené na jej meno (faktúry vystavené na meno oboch účastníkov a najmä faktúry vystavené na meno žalovaného nepredložila). K tomuto sa žalobkyňa priznala na pojednávaní konanom dňa 19.6.2013, pričom nedokázala vysvetliť, prečo postupovala pri predkladaní faktúr selektívne. Ďalšou nespornou skutočnosťou je tzv. kvitancia - potvrdenie o prevzatí kúpnej ceny za dom predávajúcim p. K., o ktorej vypovedal aj otec žalobkyne a ktorá v konaní nebola nikdy predložená. Podľa tvrdenia žalovaného, žalobkyňa, ako aj jej otec majú jediný dôvod, pre ktorý túto kvitanciu nepredložili, a to ten, že ako osoba, od ktorej predávajúci p. K. prevzal kúpnu cenu, je na tejto kvitancii uvedený žalovaný. Súd poukazuje na to, že svedok V. sa na pojednávaní konanom dňa 14.5.2014 vyjadril, že nevie uviesť, či je možné, že na kvitancii je uvedené, že p. K. prevzal peniaze od žalovaného a že to nie je ani dôležité.

26. Vôľa rodičov žalobkyne pomôcť stranám sporu s obstaraním bývania vyplýva už len zo samotného faktu, že si boli vedomí, že nehnuteľnosť (byt a neskôr dom) nadobúdajú účastníci do BSM. Nikdy sa nevyjadrili tak, že to dávajú len žalobkyňi. Ak by rodičia žalobkyne mali inú vôľu, nič by im nebránilo riešiť situáciu inak, teda, aby ako kupujúca vystupovala len žalobkyňa. Rodičia žalobkyne uviedli, že sa radili aj s právnikmi a mienili finančné prostriedky darovať len dcére, aj tu súd poukazuje na to, že nič im taktiež nebránilo vyhotoviť v danom čase riadnu darovaciu zmluvu o darovaní finančných prostriedkov dcére, notársky overenú, aby neboli nijaké pochybnosti o dátume jej podpisu.

27. Z výpovedí svedkov jasne vyplynulo, že vzťahy medzi rodinami žalobkyne a žalovaného boli nadštandardné. Rovnako boli dobré vzťahy aj medzi žalovaným a otcom žalobkyne. Je celkom nehodnoverným tvrdenie otca a matky žalobkyne, že tak finančné prostriedky, ktoré poskytli na kúpu bytu na Furči, ako aj finančné prostriedky, ktoré poskytli na obstaranie nehnuteľností v Malej Ide boli určené len pre žalobkyňu. Ak by takto mienili, bolo by neprijateľné, aby v oboch prípadoch boli žalobkyňa aj žalovaný vedení na kúpnych zmluvách ako kupujúci. Rodičia žalobkyne po celý čas vedeli (ako to vyplýva z ich svedeckých výpovedí), že tak byt na Furči, ako aj nehnuteľnosti v Malej Ide budú súčasťou BSM účastníkov a s týmto vedomím do ich kúpy, ako aj zveľadenia investovali finančné prostriedky. V tomto kontexte sú ich tvrdenia o darovaní žalobkyňi celkom nelogické.

28. Z výpovede svedka D.. V. taktiež vyplynulo, že pokiaľ uhrádzal faktúry týkajúce sa rôznych prác súvisiacich s dostavbou rodinného domu, bol si vedomý, že uhrádza aj faktúry, ktoré boli vystavené na meno žalovaného, príp. na meno oboch účastníkov. Za danej situácie je potom opäť nelogickým tvrdenie svedka, že takto uhradené prostriedky považoval za dar výlučne svojej dcére vzhľadom na to, že platil aj za žalovaného.

29. Pokiaľ ide o spoločnosť Stavoten s.r.o., otec žalobkyne, ako to vyplýva zo zápisnice z pojednávania konaného dňa 14.5.2014, mal vedomosť o tom, že na zmluve s touto spoločnosťou, ktorá sa týkala práve dostavby domu, boli obaja účastníci vedení ako objednávateľia diela. Podľa vyčíslení žalobkyne, najväčšia časť platieb mala ísť práve spoločnosti Stavoten s.r.o. (i keď väčšinu platieb žalobkyňa nepreukázala relevantnými účtovnými dokladmi - faktúrami). Tvrdenie svedka V. o daroch dcére je

celkom nelogické za situácie, kedy uhradil platby pre Stavoten s.r.o., majúci vedomosť o tom, že objednávateľmi diela sú obaja účastníci. Platil teda tak za žalobkyňu, ako aj za žalovaného. Nie je možné zároveň tvrdiť, že svedok vedel, že nehnuteľnosť bude kupovaná do BSM, rovnako vedel, že objednávateľmi diela - dostavby celého domu sú obaja manželia, vedel, že platí faktúry vystavené na oboch manželov alebo vyslovene na žalovaného a popritom všetky platby mienil ako úhrady len pre dcéru. Takéto tvrdenie je vnútorne rozporné a bez logiky.

30. Čo sa týka kvitancie - potvrdenia o prevzatí kúpnej ceny za dom, predávajúcim p. K., žalovaný uviedol, že na predmetnom potvrdení je ako platiteľ kúpnej ceny uvedený on. Práve z toho dôvodu žalobkyňa túto kvitanciu nepredložila. Svedok V. nespochybnil, že by žalovaný ako platiteľ na uvedenej kvitancii o úhrade kúpnej ceny bol uvedený žalovaný. Povedal, že je to absolútne nepodstatné, kto tam bol uvedený ako platiteľ (zápisnica zo dňa 14.5.2015). Podľa názoru súdu je to absolútne zásadné, pretože tento fakt jasne deklaroval vôľu svedka V.. V banke pri platení kúpnej ceny za nehnuteľnosť v Malej Ide bol žalovaný, zamestnanec banky, svedok V. a predávajúci K.. Opäť je nelogické, aby pri takto významnej transakcii bol prítomný žalovaný a nie žalobkyňa, ak jej otec mienil finančné prostriedky darovať, a to výlučne jej a keď nemal súhlasiť s tým, aby žalovaný bol vedený ako bezpodielový spoluvlastník nehnuteľností.

31. Rovnako nelogickým javí sa tvrdenie žalobkyne a jej rodičov o tom, že už finančné prostriedky, ktoré boli nimi poskytnuté v súvislosti s obstaraním bytu na Furči boli mienené výlučne pre žalobkyňu. Z výpovede žalobkyne, ako aj svedkyne V. vyplynulo, že rodičia žalobkyne chceli už v tom čase, aby si účastníci kúpili dom. Keďže žalovaný to nechcel, rodičia žalobkyne súhlasili s tým, že si účastníci kúpia byt v novostavbe, na ktorý im aj prispeli, akceptovali teda požiadavku žalovaného.

32. Rovnako nehodnoverným je tvrdenie rodičov žalobkyne o tom, že žalovaného podozrievali z vypočítavosti, že mu nedôverovali, že s ním nemali nijako intenzívny vzťah, že nikdy nechceli, aby bol vedený ako spoluvlastník, či už bytu alebo domu, keď pri kúpe prvej nehnuteľnosti - bytu rešpektovali jeho vôľu, pri kúpe nehnuteľnosti v Malej Ide bol prítomný pri odovzdaní peňazí v banke a bol aj uvedený na potvrdení o prijatí kúpnej ceny ako platiteľ, spolu s otcom žalobkyne riešil väčšinou veci súvisiace s dostavbou domu. Otec žalobkyne mu daroval nové auto v hodnote 37 000,00 eur, prvé tri roky bol zamestnaný v spoločnosti otca žalobkyne, v spoločnosti Prvý poradenský dom prenechal otec žalobkyne v nájme celú novú administratívnu budovu s možnosťou budúceho odkúpenia, pričom v čase uzavretia zmlúv spoločníkom a konateľom tejto spoločnosti bol iba žalovaný (ako aj jeho vtedajší priatelia), ale nebola aj žalobkyňa. Je teda nepochybné, že rodičia žalobkyne peniaze dávali účastníkom. Z právneho hľadiska dary dané obom manželom sú ich podielovým spoluvlastníctvom, čo však na závere, že nehnuteľnosť vzhľadom na prejavenu vôľu strán, patrí do BSM, ako aj na závere, že konečné matematické vyúčtovanie bude rovnaké, nič nemení, lebo stále pôjde o polovicu.

33. Na základe vyššie uvedeného dospel súd k záveru o tom, že vzťahy medzi žalovaným a otcom žalobkyne boli dobré a že všetky finančné prostriedky poskytnuté otcom žalobkyne na obstaranie nehnuteľností v Malej Ide boli určené tak žalobkyne ako aj žalovanému, bez rozdielu.

34. Čo sa týka tvrdenia žalovaného o tom, že na rekonštrukciu domu boli použité aj finančné prostriedky účastníkov konania (nimi zarobené peniaze) a peniaze darované rodičmi žalovaného, nebolo potrebné preukazovať konkrétnu výšku prostriedkov poskytnutých rodičmi žalovaného, resp. stranami sporu. Rovnako nie je potrebné zisťovať konkrétnu výšku finančných prostriedkov, ktoré poskytli rodičia žalobkyne. Keďže peňažné prostriedky boli darované obom, nejedná sa o vnos na strane žalobkyne. Z dôvodu, že sa nejedná o vnos na strane žalobkyne, nie je potrebné zaoberať sa skutočnou výškou finančných prostriedkov darovaných stranám konania rodičmi žalobkyne (konkrétna výška prostriedkov darovaných rodičmi žalobkyne je medzi stranami konania sporná), keďže boli darované do podielového spoluvlastníctva strán konania rovným dielom. Presné vyčíslenie výšky finančných prostriedkov darovaných rodičmi žalobkyne bolo by potrebné zisťovať len v prípade, ak by súd dospel

k záveru, že finančné prostriedky darované rodičmi žalobkyne, boli darom určeným len pre žalobkyňu, a teda by boli jej vnosom.

35. Taktiež nie je potrebné zisťovať ani presnú výšku finančných prostriedkov poskytnutých na obstaranie a rekonštrukciu domu z prostriedkov darovaných rodičmi žalovaného, keďže títo finančné prostriedky darovali obom stranám sporu rovným dielom do ich podielového spoluvlastníctva. Taktiež nie je potrebné zisťovať ani presnú výšku finančných prostriedkov poskytnutých na obstaranie a rekonštrukciu domu z prostriedkov strán sporu, keďže išlo o prostriedky patriace do BSM strán sporu.

36. Žiadna zo strán sporu nevynaložila jej výlučne patriaci majetok do spoločnej veci. Do spoločnej veci išli len prostriedky z BSM (zárobky účastníkov) a prostriedky v podielovom spoluvlastníctve účastníkov (darované rodičmi žalobkyne a žalovaného rovným dielom obom stranám konania).

37. Na základe vyššie uvedeného súd ustálil hodnotu majetku patriacu do BSM strán sporu takto: dom v Malej Ide v hodnote 297 000,00 eur, obchodný podiel v spoločnosti Prvý poradenský dom pre každú zo strán po 1 660,00 eur, obchodný podiel žalovaného v spoločnosti ARGis s.r.o. vo výške 2 190,00 eur, suma za odpredaj motorového vozidla Volkswagen Polo 4 000,00 eur a spotrebiteľský úver - pasívum vo výške 5 397,88 eur. Celková hodnota aktívneho majetku je 306 510,00 eur. Každá zo strán má získať majetok v hodnote 153 255,00 eur a na pasívum má každá zo strán prispieť sumou 2 698,94 eur (5 397,88 : 2).

38. Žalobkyňa získa dom v hodnote 297 000,00 eur + si ponechala sumu 4 000,00 eur za odpredaj motorového vozidla Volkswagen Polo a taktiež získala podiel v spoločnosti Prvý poradenský dom vo výške 1 660,00 eur. Žalovaný získal podiel v spoločnosti ARGis vo výške 2 190,00 eur, ako aj podiel v spoločnosti Prvý poradenský dom vo výške 1 660,00 eur. Zároveň splatil celý spotrebiteľský úver vo výške 5 397,88 eur. Keďže žalovaný získal veci v hodnote 3 850,00 eur, žalobkyňa má povinnosť na vyrovnanie podielov na aktívnom majetku doplatiť žalovanému sumu 149 405,00 eur a na vyrovnanie pasív sumu 2 698,94 eur, teda v konečnom dôsledku má žalobkyňa zaplatiť žalovanému sumu 152 103,94 eur.

39. Vzhľadom na vyššie uvedené rozhodol súd tak ako je uvedené vo výroku tohto rozsudku.

40. Podľa § 232 ods. 3 CSP, lehota na plnenie je 3 dní a plynie od právoplatnosti rozsudku. Súd môže v odôvodnených prípadoch určiť dlhšiu lehotu.

41. Súd vzhľadom na charakter vecí, ktorým je vyporiadanie BSM a vzhľadom na výšku sumy, na ktorú zaviazal žalobkyňu titulom vyrovnania podielov žalovanému, uložil žalobkyňi povinnosť na zaplatenie sumy 152 103,94 eur lehotu 90 dní od právoplatnosti rozsudku.

42. Podľa § 255 ods. 1 a 2 CSP, súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci. Ak mala strana vo veci úspech len čiastočný, súd náhradu trov konania pomerne rozdelí, prípadne vysloví, že žiadna zo strán nemá na náhradu trov konania právo.

43. Podľa § 257 CSP, výnimočne súd neprizná náhradu trov konania, ak existujú dôvody hodné osobitného zreteľa.

44. Nakoľko vyporiadanie BSM je v záujme oboch strán sporu, súd túto okolnosť vyhodnotil ako dôvod hodný osobitného zreteľa, pre ktorý rozhodol, že žiadna zo strán nemá právo na náhradu trov konania.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku môže podať strana, v neprospech ktorej bolo rozhodnutie vydané, podať odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Košice-okolie. Lehota na podanie odvolania začína plynúť dňom nasledujúcim po dni doručenia tohto rozhodnutia.

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. Odvolanie musí byť podpísané a predložené v počte 2 rovnopisov s prílohami.

U p o z o r n e n i e : ak nebude súdu doručený potrebný počet rovnopisov s prílohami, jeho kópie súd vyhotoví na náklady odvolateľa.

Ak povinná osoba dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona.